

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 maja 1956 r.

w sprawie przekazania Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne produkowane przez jednostki im podległe.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz

w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96,

poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 i z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się:

- 1) Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego uprawnienia do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne wytwarzane po raz pierwszy przez podległe warsztaty szkolne;
- 2) Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnienia do ustalania cen zbytu na wytwarzane po raz pierwszy przez podległe przedsiębiorstwa przyrządy pomiarowo-kontrolne, zbywane w kraju, jak i przeznaczone na eksport, jeżeli na takie same artykuły nie zostały ustalone ceny zbytu dla przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego).

§ 2. Przekazuje się Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezesowi Głównego Urzędu Miar uprawnienia do ustalania cen na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym wykonywane przez jednostki im podległe na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej i na usługi świadczone na eksport.

§ 3. 1. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 1, objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki zbytu lub jednostki handlowe (sprzedawane przez te jednostki lub na ich zlecenie) należy uzgodnić z jednostką zbytu lub handlu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

2. Ceny zbytu artykułów nie objętych dystrybucją jednostek zbytu lub handlu (z wyjątkiem artykułów nietypowych), produkowanych na bezpośrednie zamówienia przedsiębiorstw (zakładów), należy uzgodnić z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlegają główni nabywcy.

3. W razie nieosiągnięcia porozumienia w przypadkach określonych w ust. 1 i 2 ceny ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego na wniosek urzędu, któremu podlega producent. Do wniosku należy załączyć opinię głównego dystrybutora lub ministerstwa (centralnego zarządu), któremu podlega nabywca.

4. Uzgodnienie ceny następuje w drodze przesłania wniosku przez urzędy centralne jednostkom wymienionym w § 3 ust. 1 i 2. Niezgłoszenie zastrzeżeń w terminie 20 dni od daty doręczenia uważa się za dowód akceptacji proponowanej ceny.

5. Ceny zbytu artykułów przeznaczonych na eksport, na które nie ma obowiązujących cen w obrocie krajowym, ustala się w trybie określonym w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi, świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 4. Ceny na nietypowe wyroby oraz nietypowe roboty o charakterze przemysłowym wykonywane przez jednostki podległe:

- 1) Głównemu Urzędowi Miar — ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Prezes Głównego Urzędu Miar w porozumieniu z ministerstwem (centralnym zarządem), któremu podlega odbiorca;
- 2) Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego — gdy wartość zamówienia nie przekracza 2000 zł — ustalane będą przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia, jak również gdy wartość zamówienia przekracza 2.000 zł, cenę ustala Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego w porozumieniu z centralnym zarządem (jednostką równorzędną), któremu podlega odbiorca; kopię wniosku dostawca prze-

syła odbiorcy, odbiorca zaś powinien przesłać swoją opinię do centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podlega.

§ 5. 1. Ceny, o których mowa w § 1, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695).

2. Ceny robót, o których mowa w § 2, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale nr 366 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen robót o charakterze przemysłowym wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowe przemysłu drobnego, spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej.

3. Ceny artykułów i usług przeznaczonych na eksport ustalone będą zgodnie z zasadami podanymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

4. W razie ustalenia cen wyłącznie w oparciu o koszt własny tych artykułów (bez uwzględnienia relacji cen) prezes centralnego urzędu po upływie 3 miesięcy, a przed upływem 7 miesięcy od daty ustalenia cen, o których mowa w § 1, przeprowadzi rewizję cen w oparciu o kalkulację wynikową.

5. Zmiany cen mogą być dokonywane w szczególnych przypadkach w okresie 6-miesięcznym od ustalenia ceny w razie stwierdzenia nieprawidłowej relacji cen.

6. Zmiany cen, o których mowa w ust. 4 i 5, powinny być dokonywane w trybie określonym w § 3 ust. 1 — 4. W terminie późniejszym zmiany cen mogą być dokonywane jedynie za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprawdzanych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej.

§ 7. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o ministerstwach, należy przez to rozumieć również urzędy centralne i centrale spółdzielcze.

§ 8. Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego bądź Prezes Głównego Urzędu Miar określa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 1 — 3, tryb składania wniosków o ustalenie ceny i ich rozpatrywania, wzory kalkulacji oraz wzory wniosków.

§ 9. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 2 i 4, należy bieżąco przysyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen). W odpisach decyzji o ustaleniu cen należy podać kryteria, na których podstawie ustalone zostały ceny.

§ 10. Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Prezes Głównego Urzędu Miar prowadzić będą rejestry ustalonych cen, o których mowa w § 1, ze wskazaniem dokładnego określenia, nazwy wyrobów, numeru dokumentacji technicznej, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, określenia ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. L. Kasman